

Ukarumpa helmikuu 2018

Yllä: Seder-aterian alussa mentori pesi ryhmänsä jalat.
Alla: Rukoiltuamme aamuisin yhdessä kättelimme kaikkia (kuvassa yksi pariton käsi).

Kasvua

Nukun alueen neljäs Raamatun tarinoiden kertomiskurssi pidettiin Wewakin aluekeskuksessa tammikuussa. Vuosi sitten tämä ryhmä oli hyvin suorasanaainen ja hankalakin, mutta kehitystä oli tapahtunut niin hengellisen kasvun kuin oppimisenkin osalta. Vuosi sitten kolme kättä iästä miestä uskoi olevansa Kainin jälkeläisiä ja oikeutettuja jatkamaan tappamista. Nyt vain yksi heistä tuli ja oppi viidestä tarinasta neljä, ja hän oli ystävällinen. Eräänä iltana hänen ruokaillessaan hänen eteensä tipahti pieni myrkytön käärme, joka kumma kyllä yritti juoda hänen mukistaan. Syntyi suuri meteli, käärme luikersi pois, ja Simon jätti ruokansa syömättä, sillä käärme oli itse Saatana. Selitin myöhemmin, ettei ollut, mutta ei se tainnut hänen mieltään muuttaa. Yksi kurssin paikallisista vetäjistä yhtyi hänen näkemykseensä.

Moni ryhmä otti opetuksen innoissaan vastaan, mutta vielä löytyi niitä, jotka synkistyivät korjauksista. Tässä kulttuurissa lasten käytöstä ei korjata suullisesti, eikä heitä juuri opeteta kestävämmän turhautumista ja kun vielä nainen (minä) korjasi tarinaa, niin jouduin selittämään, että jos he haluavat oppia muutakin kuin lastentarhatasoa, kun ovat jo 4. kurssilla, niin sitten kannattaa kuunnella. Yksi ryhmä väitti, että vaadin mahdottomia, koska heillä ole sanaa "laki" kielessään. Olin jo antanut kolme vaihtoehtoa, miten sen voisi kääntää. Lopulta annoimme sen heille kotitehtäväksi kylään. Aina löytyy tapa määritellä puuttuvat sanat, mutta se vaatii henkistä ponnistelua, jota heidän normaalissa fyysisessä työssään ei tarvita. Oli myös kiitollisia oppilaita, jotka halusivat minut viimeisellekin kurssille konsultiksi. Sinne en pääse, sillä se tapahtuu kesälomani aikaan, jolloin käyn Suomessa tapaamassa hauraaksi käynyttä 86-vuotiasta äitiäni.

Siitä nousi haloo, kun sanoin, etteivät kaikki pääse taivaaseen. Jeesus kyllä kuoli kaikkien puolesta, mutta niitä, jotka kieltäytyvät ottamasta häntä vastaan omana pelastajanaan, ei Jumala pakota taivaaseenkaan. Kysyin myös, miksi enkeli mainitsi naisille haudalla erikseen Pietarin muiden opetuslasten jälkeen. Kurssilaiset arvelivat Pietarin olleen joukon johtaja ja puhemies. Oli hän sitäkin, mutta uhottuaan ensin olevansa valmis kuolemaan Jeesuksen kanssa hän ehti oikeudenkäyntiä nuotiolta seuratessaan kieltää Jeesuksen kolmesti. Päälimmäisiä tunteita lienee ollut häpeä ja epäonnistuminen. Se puhuttelee tärkeitä, jotka elävät häpeäkulttuurissa, missä kasvojen menetys on iso juttu.

Palasin Ukarumpa 2.2. editoimaan urat-pidgin-englanti -sanakirjaa nettiin USA:ssa työskentelevän pätevän Beth-rouvan apuna. Kirjaa ei ole vielä kukaan painettu. Palattuani annoin sille takarajaksi 6.3., jolloin lennän taas Wewakiin käännöskonsultiksi Oral Bible Translation -koeprojektiin. Marraskuussa se oli odotettua positiivisempi kokemus minulle. Urimo-ryhmässä oli kaksi Oral Bible Story telling -mentoria oppilaina ja heiltä tarinoiden kertominen sujui hyvin. He oppivat nopeasti myös sen, ettei käännöstä koristella omin sanoin kuten tarinoita.

Ensimmäisellä viikolla me konsultit luennoimme 1,5 tunnissa läpi neljän tarinan avainkäsitteet ja totesimme jälkepäin, että suurimmalle osalle ei jäänyt siitä mieleen yhtään mitään. Joten seuraavan tarinan avainkäsitteet opetettiin pienryhmissä heti, kun kouluttaja oli käynyt sen läpi ryhmän kanssa. Vieläkin osa kuudesta tiimistä koki vaikeaksi soveltaa oppimaansa tarinaan. Samaan aikaan he opettelivat uutta tietokoneohjelmaa Renderiä kosketusnäytöllä. Jotkut olivat siitä niin innoissaan, että koskivat näyttöä ymmärtämättä, että tarina siirtyi seuraavaan vaiheeseen, eivätkä he saaneet sitä takaisin ennen kuin se oli käynyt joko toisella ko. kielen tiimillä arvioitavana, tai kieliyhteisöstä kerran viikossa tulevalle joukolla arvioitavana, tai takaisinkääntäjällä pidgniksi käännettynä ja sitten konsultilla tarkistettavana.

Pat Edmiston (USA) neuvoi meitä konsultteja ja yhdessä opetimme takaisinkääntäjiä. Olin hyvin tyytyväinen keski-ikäiseen Sella-rouvaan, joka ensin arasteli tietokonetta, mutta jo toisessa varsinaisessa tarinassa selvisi eteenpäin itsenäisesti ja otti varteen muutamat neuvot, että hänen pitää seurata vielä tarkemmin urimo-kieltä. Esim. hän ei käännä "opetuslapsi" vaan "mies joka seuraa Jeesusta", ei "Jeesus siunasi ruuan", vaan "Jeesus nosti kätensä ylös ja sanoi, "Ruokaa on vähän ja ihmisiä paljon, Isä (Jumala), tee sinä siitä paljon, että riittää koko joukolle.""

Hyvän kokeneen tiimin kanssa metodi toimii, kokemattomat tekevät huonompaa jälkeä. Kurssi meni odotettua paremmin kannaltani. Kaikki kouluttajat olivat kokeneita ja riittävän kärsivällisiä, kun jouduimme aikataulumuutosten takia pitämään huonosti valmisteltuja tunteja. Seuraava kurssi maaliskuussa sujunee paremmin, kun hallitsemme jo perusasiat.

Suomen 100-vuotisjuhlit olivat upeat. Söimme silloin suomalaisten joukolla herkullisen aterian, kuulimme musiikkiesityksiä ja joimme kakkukahvit päälle. Jouluna oli paljon ohjelmaa ja hyvää ruokaa, muttei kaupallista hälyä, kun kaikki SIL-PUG:n osastot olivat kiinni 22.12.-7.1. välisen ajan. Siksi sain viimeiset joulutervehdykset 2.2. Ne odottavat oveen ripustamista ensi jouluna.

Hilkka

Hilkka Arminen p. +675-7268 7104
SIL P.O.Box 1(99)
Ukarumpa EHP 444
Papua New Guinea
h.arminen@sil.org.pg

Raamatunkäännöstyössä Papua-Uusi-Guineassa vuodesta 1997, uratinkielen parissa 2001 alkaen.

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.